

end i Forsørgerens Levetid, eller hun efter Kommunalbestyrelsens Skøn ikke var i Stand til at erhverve det fornødne til Børnenes Underhold. Den Støtte, man tænkte sig ydet til hvert Barn, sættes til Normalbidraget til Børn fødte udenfor Ægteskab, hvilket Bidrag, saaledes som det er alle ærede Medlemmer bekendt, har været og endnu er særdeles smukt.

Under Sagens senere Behandling her paa Rigsdagen, i Sommersamlingen 1909, udtalte den daværende Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem af dette høje Ting Hr. Klaus Berntsen, at man maatte se med al Velvillie paa dette privat indbragte Lovforslag, men af Hensyn til den Udvikling, Sagen muligvis gennem Tiderne vilde komme til at gennemløbe rent udgiftsmæssigt, burde man tage under Overvejelse Muligheden at at løse denne Opgave ad Forsikringsvejen, og Indenrigsministeren ønskede derfor den Gang Lovforslaget henvist til Behandling i den Kommission, der var nedsat til Behandling af Invaliditets- og Alderdomsforsikring. Denne Kommission fik imidlertid ikke Sagen til Behandling, i Samlingen 1909—10 henviste man Sagen til Hjelpekassernes Bestyrelsens Overvejelse ud over Landet, idet man udtaler, at der her forelaa en Opgave, som Hjelpekasserne bedst vilde være i Stand til at løse, samtidig med at man fastsætter, at der her virkelig foreligger en Samfundsopgave, men at Forudsætningen for at skride til en isoleret Løsning af den udenom de bestaaende Hjelpeinstitutioner maa være den, at man faar tilvejebragt en nøje Oversigt over alle de Forhold, som knytter sig dertil og er af Betydning for, at man kan danne sig et Skøn over, hvor stort Tallet af Personer vil blive, som gennem den Lov skulde støttes, og hvilke Udgifter der dermed vilde følge.

Man vil altsaa se, at den Tanke, man nu fremhæver som en naturlig Konsekvens af den Lovgivning, vi har levet under paa dette Omraade, Tanken om, at Enkemænds Børn skal medtages indenfor Rammen af denne Lov ved Siden af Børn af Enker, i Virkeligheden ikke er i Kontakt med hele den Udvikling, denne Sag gennem de første Aar, hvor den var til Behandling her paa Rigsdagen, gennemløb, og egentlig slet ikke har nogen Forbindelse med den oprindelige Motivering for Forslagets Fremme.

Dette at medtage Enkemænds Børn ved Siden af Børn af Enker i denne Forbindelse bringes først i Forslag i Samlingen 1911—12, da der af den daværende Regering fremsattes Forslag om Understøttelse til

Børn af Enker og Børn af Enkemænd. Man foreslog den Gang, at Underholdsbidraget skulde fastsættes saaledes, at Børnets Forsørgelse kunde ske i Overensstemmelse med den paagældende Enkes eller Enkemænds Livsforhold, og saaledes, at denne Forsørgelse er forsvarlig og ikke ringere end i gode Plejehjem i den paagældende Egn, men dog ikke udover almindelige gode Middelkaar. Her er altsaa ikke fastsat nogen som helst fast Indtægt eller Formuegrænse og heller ikke sagt noget som helst om, hvor stort Bidrag der skal ydes; alt er i dette Lovforslag overladt til Kommunalbestyrelsernes Skøn, og det er først ved Behandlingen her paa Rigsdagen, at man kommer ind paa de faste Indtægts- og Formuegrænser, ind paa at fastsætte ganske bestemte Ydelser.

Man havde opgjort Lovforslagets Udgift til lidt over 2 Mill. Kr., selv naar Børn af Enkemænd medtages, idet man regnede med en Gennemsnitsunderstøttelse paa ca. 72 Kr. i Overensstemmelse med Gennemsnittet for det saakaldte Normalbidrag, som udbetales Kvinder, der har Børn udenfor Ægteskab. Imidlertid havde man den Gang en klar Forstaaelse her i den høje Rigsdag af, at det ikke er nok at vedtage saadanne Udgiftslove, man maa i første Række have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvor Pengene skal komme fra, og man udtalte da ogsaa i den Beretning, hvormed Landstinget afsluttede sit Arbejde for denne Sag i Samlingen 1911—12, udtrykkelig, at man maa udsætte den endelige Gennemførelse af en saadan Lovgivning, indtil man er klar over, hvorvidt de Skattelove, som den Gang var bebudet, ikke blot vilde være i Stand til at give Balance, men ogsaa kunde give det fornødne til Afholdelse af de Udgifter, som vilde følge med dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg synes i og for sig, det vilde være naturligt, om ogsaa den højtærede nuværende Indenrigsminister; der nu har fremsat et Lovforslag, som betyder en Udgift af et saa betydeligt større Antal Millioner end dem, der hidtil er anvendt til denne Opgaves Løsning, havde udsat Fremsettelsen af Lovforslaget, indtil han var blevet klar over, om hele den Skattelovgivningsrevision, som Regeringen efter Sigende forbereder, kan give tilstrækkelig vide Indtægtsrammer til at rumme ogsaa den Udgiftsforøgelse, Talen her er om.

I 1912 gennemføres saa endelig dette Lovforslag, dog saaledes, at det ikke kom til at angaa Børn af Enkemænd, men kun Børn af Enker. Og det er værd at lægge Mærke til, at denne Ændring gennemførtes